

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

ז"ה, שנה כ"ז, גליון אלף תקל"ח

כ"א ניסן, ו' לעומר תשפ"ג

שביעי של פסח

קבלת יו"ט: 20.13 פלג המנחה: 19.07
מעריב ליל ב': 21.26 ר"ת: 21.45
מוצאי יו"ט: 21.28 ר"ת: 21.47

12 APRIL 2023

Nr 1538

דף היומי סוטה י"ד

נח לשמור על קדושת הגליון

מפניו יקריב

התיצבו וראו את ישועת ה' (יד, יג)

מסופר על הרה"ח ר' אשר מטוראוו (אחי ר' אהרן פייבל מסטאלין) ז"ל שהיה איש אמיד, והיו לו אניות שהסיעו סחורה מקייב לטוראוו, פעם אחת היה קור גדול ושלג, ונשאר סחורתו תקועה באמצע המים באניות. פתאום ירד גשם שוטף עם רוח סערה ונמס הכפור והמים שטפו בחוזק וסחבו את האניה ושברום לרסיסים, כל הסחורה נטבעה בנהר והוא נשאר ל"ע בערום ובחוסר כל, עד שלא נשאר לו אפילו על הוצאות הדרך לביתו שבטוראוו. עד שריחמו עליו בעלי ספינה אחת שעברה בדרכה לטוראוו, וכשהגיע לביתו לא היה לו אפי' מזון סעודה אחת ובנוסף לחובות שנשאר לו מההשקעות הרבות בסחורתו האבודה.

במר לבבו כתב מכתב בהול אל אחיו הגר בסטאלין, שיזכיר אותו אצל הרה"ק הבית אהרן מקארלין זצ"ל, כשמסר המכתב להבית אהרן היה לו עגמת נפש רבה, ואמר לו שיבוא למחר להזכיר שוב, ויתיישב בדעתו מה לעשות. למחרת אמר לו הנה אמרו חז"ל "קשה מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף", הענין אצל קריעת ים סוף היה אפשר לחשוב שימיתו המצריים או שיהרגום החיות שבצדדים, אבל לא עלה על לבם שיקרע הים, כך הענין מזונותיו של אדם שמרוויח ממקום כזה שלא עלה כלל על לבו. סיים ה"בית אהרן": לכן עצתי היא שישע לקייב, ושם יעזור לו השי"ת.

ואכן קם ונסע לקייב, ואנשים רחמנים בני רחמנים אחסנוהו בביתם וקיימו בו הכנסת אורחים. באחד הימים הלך בשוק שם פגע באחד הסוחרים שהכיר אותו לא מזמן, ולא ידע עדיין ממצבו הירוד, והסוחר נתן לו דמי קדימה על חשבון עסקה עתידית והרוויח אצלו הרבה, ומאז שוב הצליח וקרנו עלתה מעלה מעלה. (במשנת הפרשה)

מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (יד, טו)
בעת שהיה החתם סופר ז"ל מנהיגם של כל בני אונגארין, אירע כי בקהל "פעזינג" גייר הרב דשם גר צדק, ואחר המילה לא נפסק הדם מזובו והיה לגר יסורים קשים ומרים, וגם היה בסכנה גדולה, ולא היה באפשרות לקרוא לרופא, כי שמה היה חוק שאסור לגייר שום נכרי בלי רשות הממשלה, ולהרב דשם לא היה רשות מהממשלה, והיה פחד גדול לכל היהודים הסמוכים לישוב הנ"ל אם ימות הגר צדק ויתוודע הדבר, שלא יתהווה מזה סכנה לכל היהודים היושבים בערים הללו, ונסע הרב דפעזינג לחתם סופר, ואמר הגאון ז"ל שאין שום עצה רק שהוא והגר יקחו עגלה ויסעו לנהר דונא, ושניהם יפלו להנהר על קידוש השם.

הרב והגר שמעו והסכימו לעצה זו, ובהיותם כבר באמצע הדרך סמוך להנהר פגע בהם איש

ברכת האילנות

מזכירין נשמות

ביום ה' אחרון של פסח אחר קריאת התורה

זקן אחד ושאל אותם, היכן הם נוסעים כאן, והלא כאן הוא סכנה מחמת הנהר השוטף וסוער, ולרוב ההפצרות סיפרו לו עצת הגאון ז"ל, וענה להם הלה, כי הוא מוהל מומחה ויש לו עפר שזורקים על מקום המילה ויפסיק הדם, וכך עשה ומייד נרפא הגר, ורצו לקחת את הזקן על העגלה ונעלם מתחת ידיהם, והבינו כי הוא היה מלאך הברית אליהו הנביא. ובבואם לבית הגאון החת"ס ז"ל לספר לו את הנס, שאל אותו הרב הנ"ל למה היה צריך לצוות אותם ללכת ולהשליך את עצמם לנהר דונא, והלא היה יכול לשלוח את אליהו הנביא ישר לביתם, קפץ החתם סופר ז"ל ואמר: וכי בלי מסירות נפש אתה רוצה את אליהו הנביא, זה אי אפשר, רק אחרי שמסר נפשו

נדפס לפני החג

על קידוש השם אפשר להשפיע את אליהו הנביא. ובזה יובן מה שאמר השי"ת למשה רבינו ע"ה "מה תצעק אלי" - כי בצעקה לבד אי אפשר לבוא לידי נס, רק "דבר אל בני ישראל ויסעו" - שיהיה להם הבטחון הגדול ומסירות הנפש ללכת אפילו לתוך הים, ובזכות זה "ואתה הרים את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו". (חמד שלמה)

וישב הים לפנות בקר לאיתנו (יד, כז)

חז"ל (סוטה ב,א) אמרו קשה זווגו של אדם כקריעת ים סוף. וצריך ביאור, וכי יש דבר קשה לפני הקדוש ברוך הוא?

וי"ל כי אמרו חז"ל (בראשית רבה ה,ה) על הפסוק וישב הים לפנות בוקר לאיתנו, דתנאי התנה הקב"ה במעשה בראשית שיקרע הים לפני ישראל. ולפי זה כשישראל הגיעו אל הים מיד היה צריך ליקרע, אבל הקב"ה לא עשה כן, אלא מקודם ויצעקו בני ישראל אל ה', ואחר כך נקרע הים, והטעם לזה כי הקב"ה מתאוה לתפילתו, ועל כן רצה שיתפללו, וזהו הכוונה "קשה זווגו של אדם", כלומר שמה שלפעמים יקשה לאדם למצוא זווגו, וצריך להרבות בתפילה על זה, זהו "כקריעת ים סוף", כלומר מאותו טעם שנתאחר קריעת ים סוף, משום שהקב"ה מתאוה לתפילתו. (עשרה למאה)

וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וגו' ויאמינו בה' ובמשה עבדו (יד, ל-לא)
ותימה, לאחר שראו את הישועה, מדוע צריכים עוד לאמונה?

אלא, בקריעת ים סוף היו קטרוגים על ישראל, (המשך בעמוד ב)

קריאת שמע וספירת העומר ליל ז' דפסח
משעה 21.14

היום ששה ימים לעומר

*
סוף זמן ק"ש ז' דפסח בבוקר
מג"א: 9.43/9.24 - גר"א: 10.19
סוף זמן ק"ש ח' דפסח בבוקר
מג"א: 9.41/9.23 - גר"א: 10.17

לחג או הקהלה

שביעי של פסח, יום ד', כ"א ניסן, ו' לעומר.

קבלת יו"ט בשעה 20.13, (פלג המנחה בשעה 19.07 - פלג ב: 20.04), ומברכין להדליק נר של יום טוב, ואין אומרים שהחיינו. (ויש מדליקות רק לאחר התפלה לפני הסעודה).

יש מקבלים יום טוב מוקדם, ואחר צאת הכוכבים קורין עוד פעם קריאת שמע, וסופרין ספירת העומר בלילה.

מנחה, אומרים הודו לה' כי טוב, קרבנות, אשרי, חצי קדיש, שמונה עשרה של חול, ותן ברכה, יעלה ויבא, חזרת הש"ץ.

ערבית, כבכל יום טוב, ברכו, (יש אומרים מערבית), ופרוש, וידבר, חצי קדיש, שמונה עשרה של יו"ט, קדיש תתקבל, ספירה ו' לעומר, עלינו.

קידוש, של יום טוב, ואין אומרים שהחיינו.

שחרית, של יום טוב כנהוג, יש נוהגין לומר "וישע ואז ישיר" פסוק בפסוק, שמונה עשרה של יום טוב, חזרת הש"ץ, פיוטים, חצי הלל, קדיש תתקבל, שיר של יום, אתה הראת, י"ג מדות, תפלת רבנו גי' עולם, בריך שמיא, מוציאין ב' ספרי תורה, בספר תורה הראשון קורין ה' גברי בפרשת בשלח מתחילת הפרשה עד "אני ה' רופאך", חצי קדיש על שניהם, קורין למפטייר בספר תורה השני בפרשת פינחס "והקרבתם", ההפטרה "וידבר דוד" (שמואל ב, כב) עד "ולזרעו עד עולם", ברכות ההפטרה של יו"ט וחזרתם "מקדש ישראל והזמנים", י"ה א"ל, אשרי, יהללו, חצי קדיש.

מוסף, של יום טוב כנהוג, שמונה עשרה, "והקרבתם", חזרת הש"ץ, נשיאת כפים, קדיש תתקבל, אין כאלקינו, עלינו, שיר הכבוד (י"א אחר שחרית).

מנחה, קרבנות, אשרי ובא לציון, חצי קדיש, שמונה עשרה של יום טוב, חזרת הש"ץ, קדיש תתקבל, עלינו.

אחרון של פסח, יום ה', כ"ב ניסן, ז' לעומר.

(המשך בעמוד ב)

הגליון הזה הוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' מנחם יוסף ז"ל
ב"ר מרדכי דוד ז"ל הי"ד נויגרעשל
חבר הנהלת הקהילה רבות בשנים
הלך לעולמו שביעי של פסח תשע"ז
ומנוחתו כבוד בביה"ח "מחזיקי הדת" פיטטע
יהי זכרו ברוך - ת.ג.צ.ב.ה.
נדבת משפחתו שיחיו

רבי משה מקאברין זצ"ל

כ"ט ניסן תרי"ח

מתולדותיו

הרה"ק רבי משה מקאברין זיע"א נולד בט"ז בכסלו תקמ"ד, לאביו רבי ישראל ז"ל. מילדותו בלט בכשרונו ותויתו הנפלאים והוא הלך וגדל בתורה ועבודה. תחילת התקרבותו לחסידות היתה ע"י הרה"ק רבי משה משערשוב - תלמיד הרה"ק רבי חיים חייקא מאמדורא. אח"כ התדבק בהרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש בהתקשרות ללא גבול, והוא הועידו למלא את מקומו בבוא העת. כשנסתלק רבו קיבל את מרות בנו הרה"ק רבי נח מלעכוויטש. אח"כ נסע לקבל את פני הרה"ק רבי ישראל מרוזין והרה"ק רבי משה צבי מסאווראן, אשר כיבדוהו מאוד.

הוא הנהיג את עדתו הק' בקאברין ואלפים הסתופפו בצילו. גדולי הדור הפליאו את קדושתו. ביום כ"ט בניסן תרי"ח עלה משה למרום. בעיר קאברין מילא את מקומו נכדו הרה"ק רבי נח נפתלי זצ"ל, אך רוב החסידים קיבלו עליהם למנהיג את תלמידו הרה"ק רבי אברהם מסלונים זצ"ל בעל "יסוד העבודה". זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן. (שרפי קודש, עמ' שס)

במיעוט שינה

סיפר הגה"צ ר' שמואל אהרן לידער, ששמע

מפנינים יקרים (המשך)

ואמרו 'הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה' (זוה"ק ח"ב קע"א), וכיון שלא היו ראויים, היאך היו רשאים לראות במפלת מצרים? על זה המשיך הכתוב ומבאר: 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ואמרו במכילתא 'בזכות האמונה נגאלו אבותינו ממצרים', וכיון שנושעו בזכות מעשיהם רשאים לראות.

(ראשי בשמים)

נטית ימינך תבלעמו ארץ (טו, טז)

הגרא"ד פרידמאן זצ"ל מביא: בהיות הרה"ק בעל האמרי נועם' מדזיקוב ז"ע אברך צעיר, היה אצל הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב ז"ע, ושמע אותו אומר את שירת הים בהתלהבות, וכשהגיע לפסוק 'נטית ימינך תבלעמו ארץ' הרעיש עולמות. והיה מרגלא בפומיה לומר שהיה מפזר ונותן את כל כסף הגדן ומתנות הדו"ד שקיבל בחתונתו (כשהיה הרה"ק רבי יעקב מפשעווארסק ז"ע מספר עובדא זו, היה מרבה לפרט את הכמות הגדולה של מתנות ושעונים שקיבל האמרי נועם' לחתונתו, וכל זה היה מוכן לתת ולשלם) כדי לשמוע שוב את הרה"ק מרימנוב אומר את דברי קדשו בקול חוצב להבות אש (הרה"ק מפשעווארסק היה מבאר ענין זה מדליה, שהרה"ק מרימנוב התכוון בדבריו אלו להוציא מן השומעים את כל הארציות שלהם, והיינו דכתיב 'תבלעמו ארץ' ולזה השתוקק האמרי נועם' לשמוע ולקבל שוב).

עובדה דומה שמעתי מהחסיד הישיש תמים במעשיו רבי וואלף אפטער ז"ל, שפעם היה אצל רבו הרה"ק בעל האהבת ישראל' מויזניץ ז"ע בשבת שירה, ושמע מרבו לאמר "מי שאינו מהפך את החומר לצורה אינו יכול לומר את השירה", החליט בדעתו שאם הרבי אומר כן והוא אומר את השירה, בודאי מהפך הוא את החומר לצורה כדבריו, והחליט לעמוד קרוב אליו ולשמוע אותו אומר את פסוקי שירת הים. בעת התפילה נעמד במקום קרוב וכשהגיע הרבי לומר את השירה התכופף להביט בצורתו הק' של הרבי שהיו מכוסים קצת בטליתו, אך לאחר דקות ספורות כבר לא היה יכול להחזיק מעמד להסתכל על תואר פניו שבערו כלפידי אש. (הגדש"פ מפי ספרים וסופרים, עמ' רצו)

מהרה"ק ר' מאטיל סלאנים זצ"ל על הרה"ק ר' משה מקוברין זצ"ל, שבימי נעוריו לא היה ישן ממתת לעת אלא שעה אחת, ולעת זקנתו היה ישן שלש שעות, ותיכף כשהתעורר משנתו היה זורק מעליו הכר (פערינא), שיקום משנתו.

עד זוב דם

מסופר על הרה"ק ר' משה מקוברין ז"ע, כי פעם אחת בחורף, בהשכמת הבוקר לפני התפילה, למד בחדרו, על אף שהיה קר מאד, ואצבעותיו זבו דם מרוב קור, בכל זאת לא הפסיק מלימודו.

(תורת אבות - תורה ותפילה)

ישרות השכל

עיקר לימודו של הרה"ק ר' משה מקאברין ז"ע קודם התפילה היה אלפסי ור"ן, כי הר"ן מיישר השכל.

תפלה בזמנה

דרכו בקודש של הרה"ק רבי משה מקאברין זצוק"ל היה להתפלל תפלת שחרית תמידין כסדרן בכל יום בבוקר בזמנה.

הרה"ק מופת הדור מוה"ר יצחק מנעשכיז זצוק"ל אמר, שהראו לו הרה"ק מקאברין אחר פטירתו בתואר יפה מאד, ואמרו לו שזה מחמת שהיה מתפלל בבוקר בזמנה. (אור ישירים, עמ' צב)

השמח בחלקו

אחד מאנשיו התאונן לפניו על דוחק הפרנסה בצוק העתים, והוסיף שזה מבלבל לו כל עבודתו. והשיבו הוא ז"ל בקול רעש גדול: יהודי שדרך על מפתן צדיקים, היתכן שהוא יאמר כי דחק פרנסה מבלבלו מעבודתו ה'. וסיפר: פעם, בהושענא רבא, לא היה לי מה לאכול יותר מלחם וחלב חמוץ, ונתתי את הרך לזוגתי הרבנית ואת הקשה אכלתי אני, והיה לי הרבה יותר שמחה ממה שיש לי היום.

(תורת אבות)

אהבת ישראל

סיפר הרה"ק רמ"ח מסלונים ז"ע, הרה"ק מקאברין ז"ע אמר: איך האב זיך ניט גיזעצט אויף מיין שטיל (כס ההנהגה) ביז אז פאר'ן מינסטן איד'נס הנאה, האב איך גיקענט זיך האבען מסירות נפש. (הרמ"ח ז"ע לא זכר אם אמר 'מסירות נפש' או מלה דומה לזה במובנה).

כמוצא שלל רב

הרה"ק מקאברין אמר: כאשר אנו משכימים בבוקר ובדוקים את הציציות ומוצאים אותן כשרות, מתעוררת בנו שמחה כל כך גדולה שאין אפילו לעשיר בעשרו ולבעל תאוה בהשגת תאותו ותענוגיו. ולהיפך, כשהציציות אינן כהלכתן, הריני מצטערים כעשיר השומע שכל עשרו נאבד.

(אמרות משה)

שונא מתנות

אצל הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש ז"ע אירע פעם, שאמר לחסידיו שכעת היא עת רצון, ומי שרוצה לבקש בקשה כלשהי יבקש, ובקשתו תתמלא. מיד כששמעו זאת, מיהרו החסידים לבקש - אחד מהם ביקש שיהיו לו מחשבות טהורות, אחד ביקש שיזכה לעיניים כשרות, ואחד ביקש לב טהור. ואילו תלמידו הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ע לא רצה לבקש מאומה, באומר: אני 'זעלנער' ואיני רוצה לקבל מתנות מהרב, אעבוד ואעמול בעצמי עד שאזכה לכל המעלות הטובות. (שרפי קודש)

דבקות גדולה

פעם אחת בחג השבועות, כאשר ישב הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ע אצל שולחנו הקדוש, פתח ואמר כתיב (שמות כ"ט) דבר אתה עמנו ונשמעה ואל

ידבר עמנו אלקים פן נמות. ותמוה, היתכן, ישראל עם קדושים שהיו אז במצב קדוש כזה, והיו דור דעה, ובהתגלות במעמד הר סיני, ולא רצו לשמוע דבר ה' מיראתם פן נמות?! והתחיל להתלהב, הלא זאת כל התענוגים שלנו, כל התשוקה וכל החמד ושעשועים שלנו, ועל זה אנו מיחלים ומצפים, אשר יעזור לנו השי"ת להשיג נועם זיו העליון, עד כי נתתק הנפש מנרתיקה לדבק באור החיים. ושנה ושילש בכלות הנפש, בדביקות גדול, עד כי נתעלף ונשאר בלי הרגש חיות כלל! ויבהילו כל העם, והתחילו לעוררו ולהקיצו ולהחיותו במים קרים, עד כי בכוחי כוחות עוררוהו, וישב רוחו אליו. ואז גמר דבריו, אשר עיקר יראתם "פן נמות" - כי היה קשה להם מאוד לעזוב עבודת השי"ת.

וידע כל פעול

הרה"ק רבי משה מקוברין ז"ל אמר: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שלא בקשנו בימים הנוראים מלפני הקב"ה עבור שום דבר, נאר אז גאט ב"ה זאל עפינען די זיבן הימלען און די ערד, און אלע זאל'ן זען אז ס'איז דא א גאט אויף דער וועלט.

(תורת אבות, ר"ה אות ג)

כל רשעי ארץ

פעם אחת בעת שהתפלל (הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ע) בראש השנה לפני העמוד כשהגיע לתיבות 'להפנות אליך כל רשעי ארץ' צעק און איך אויך, און איך אויך, ומרוב התלהבות נתעלפו כמה אנשים שעמדו סביבו והיו צריכים להביא מים להקיצם מעלפונם.

(אמרות משה, עמ' נה)

מפחד תמיד

פעם אחת חלה למאד, והתחיל לבקר מעשיו, מכל שנה, ומכל חודש, ושבו, ומכל יום, ומכל שעה, (המשך בעמוד ז)

מתוך לוח הקהלה (המשך)

מאחרין להדלקת הנרות ולעשות כל ההכנות ליום טוב שני עד לאחר שעה 21.26 (ר"ת: 21.45).

ברכת הנרות: להדליק נר של יום טוב בלי שהיינו. (יש נוהגות להדליק לפני הסעודה).

ערבית, של יו"ט כנהוג, ברכו, (יש אומרים מערבית), ופרוש, וידבר, חצי קדיש, שמונה עשרה של יום טוב, קדיש תתקבל, ספירה ז' לעומר, עלינו.

קידוש, של יום טוב, ואין אומרים שהיינו.

שחרית, של יו"ט כנהוג, ברכו, המאיר לארץ וכו', שמונה עשרה של יו"ט, חזרת השי"ץ, פיוטים, חצי הלל, קדיש תתקבל, שיר של יום, י"ג מדות וכו', מוציאין ב' ספרי תורה, בספר תורה הראשון קורין ה' גברי בפרשת ראה "כל הבכור" עד סוף הסדרה, חצי קדיש, ולמפטיר בספר תורה השני בפרשת פינחס "והקרבתם", ההפטרה "עוד היום" (ישעיה י), עד "קדוש ישראל", ברכות ההפטרה ומסיים "מקדש ישראל והזמנים".

הזכרת נשמות, אב הרחמים (אין אומרים י"ה א"ל), אשרי, יהללו, חצי קדיש.

מוסף, של יום טוב כדאיתמול, חזרת השי"ץ, ותערב, נשיאת כפים, קדיש תתקבל, אין כאלקינו, עלינו, שיר הכבוד.

מנחה, של יום טוב כנהוג. יש אוכלים סעודה שלישית עפ"י הגר"א.

מוצאי יו"ט: 21.28 (לשיטת ר"ת: 21.47)

אסרו חג, יום ו' פרשת שמיי, כ"ג ניסן, ח' לעומר.

ערבית, של חול, אתה חוננתנו, אחרי שמונה עשרה קדיש תתקבל, ספירה ח' לעומר, עלינו.

הבדלה, כמו בכל מוצאי יום טוב, בורא פרי הגפן, המבדיל (לא נר ולא בשמים).

בשחרית, (משכימין קצת), אין אומרים תחנון, אבל אומרים למנצח יענך (ואין אומרים תחנון עד ב' אייר).

ימי הספירה: המנהג שלא לישא נשים ואין מסתפרים בימי הספירה, ובל"ג לעומר מותר. באנטווערפען המנהג לישא נשים עד ר"ח אייר ובב' ימים של ראש חודש אייר ומראש חודש סיון ואילך.

שבת בשבתו

גליון הקהלה החרדית "מחזיקי הדת" אנטווערפן

Jacob Jacobsstraat 22 - tel. 03-233.55.67

ז"ה, שנה כ"ז, גליון חלק תקל"ט עש"ק כ"ג ניסן, ט' לעומר תשפ"ג

שמיני

הדלקת הנרות: 20.18

פגל המנחה: 19.11 פגל ב': 20.08

מוצאי ש"ק: 21.31 ר"ת: 21.50

14 APRIL 2023

Nr 1539

דף היומי סוטה ט"ז

אפנינין יקריין

קח לך עגל בן בקר לחטאת (ט,ב)

החודיע שמכפר לו הקב"ה על ידי עגל זה על מעשה העגל שעשה (רש"י)

מבואר שהודיע לו שהעגל לחטאת הוא כנגד חטא העגל, ורש"י פירש הטעם שהודיע לו כדי לומר לו שהקב"ה מחל לו. ונראה טעם נוסף על מה שהודיע לו שבא לכפר על חטא העגל.

איתא בגמ' זבחים (מו,ב) לשם ששה דברים הזבח נזבח כו' והחטאות כו' לשם חטא. ופרש"י לשם חטאו שהוא מביא עליו. מבואר בזה שהמביא חטאת צריך לדעת על איזה חטא מביא אותה.

ואם כן אתי שפיר שאמר משה לאהרן שחטאת זה היא לכפר על חטא העגל, שהרי המביא חטאת

בין שני צוקי צוק

כ"ד ניסן

תשנ"ג: רבי חיים יצחק [ב"ר צבי] חייקין - ראש ישיבת עקסלע-בען בצרפת
תשע"ה: רבי יהודה אריה [ב"ר אברהם זאב] טרגר - ראש ישיבת "עץ חיים" בוילרייק-אנטווערפן

כ"ה ניסן

שמ"ה: רבי משה [ב"ר יוסף] די טראני - שו"ת מבי"ט
תרל"ו: רבי חיים [ב"ר אריה לייבוש] האלברשטאם - האדמו"ר מצאנז - דברי חיים

כ"ו ניסן

ב"תקט"ז: יהושע בן נון
תצ"ה: רבי אפרים [ב"ר אהרן] נבון - דיין בקושטא - מחנה אפרים
תשס"ו: רבי משה [ב"ר חיים צבי] טייטלבוים - אדמו"ר מסאטמאר - ברך משה

כ"ז ניסן

תקע"ט: רבי יהודה [ב"ר יוסף] כהנא - קונטרס הספיקות
תש"ג: הקדוש רבי אריה צבי [ב"ר חנוך הענדל] פרומער - הרב מקאז'יגלאוו - ארץ צבי
תש"מ: רבי לוי יצחק [ב"ר משה] גרינוואלד - אב"ד צעהלים

כ"ח ניסן

ת"כ: רבי שבתי שעפטל [ב"ר ישעיהו] הלוי הורוויץ - ווי העמודים
תרל"ג: רבי יהושע [ב"ר שלמה לייב] מאסטראווא - תולדות אדם
תש"ג: הקדוש רבי שם [ב"ר אברהם מרדכי] קלינגבערג - האדמו"ר מזאלושיץ
תשנ"ה: רבי משה [ב"ר שם] קלינגבערג - האדמו"ר מזאלושיץ-אנטווערפן
תשס"א: רבי אהרן [ב"ר יצחק מנשה] הכהן ראזענפעלד - האדמו"ר מפניסק-קארלין

כ"ט ניסן

תקפ"ט: רבי יהודה מאיר [ב"ר פינחס] שפירא משפטייוקא
תר"ח: רבי משה [ב"ר ישראל] מקאברין
תשל"ט: רבי מרדכי שלום יוסף [ב"ר אהרן] פרידמאן - האדמו"ר מסאדיגורא

ל' ניסן

ד'תתק"א: רבי יוסף [ב"ר מאיר] הלוי - הר"י מגאש
ש"ו: רבי יעקב [ב"ר משה] בירב - שו"ת מהר"י בירב
ש"פ: רבי חיים [ב"ר יוסף] וויטאל - תלמיד האריז"ל
תקכ"ט: רבי נתנאל [ב"ר נפתלי צבי] ווייל - אב"ד קארלסרוה-קרוב נתנאל
תקל"ו: רבי יעקב [ב"ר צבי] עמדין - יעב"ץ

צריך לדעת על איזה חטא מביאה. (אזנים לתורה)

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו (י,ב)
רבי ישמעאל אומר שתווי יין נכנסו למקדש (רש"י).

ויש להקשות, איך צדיקים כאלו נכנסו למקדש להקריב קרבן לפני ה' והמה שתווי יין, ואפילו פחות וריק לא יעשה ככה, וחס ושלום לחשוב על קדושי ה' ככה?

וי"ל כי לשם שמים נתכוונו, להיות כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה, והרגישו בעצמם כי אין שמחה בלבם ככל הצורך, לכן שתו יין המשמח לבב אנוש כדי שיהיו ששים ושמחים לעשות רצון קונם, וע"י זה יזכו להשראת השכינה, אבל באמת אין זה נכון, כי המצוה בעצמה היא תשמח לבב אנוש בשעה שעושה אותה ותתן שמחה בלב, וכמו דאיתא בגמ' (ברכות לא,א) אין עומדין להתפלל אלא מתוך שמחה של מצוה, ועל זה אמר קהלת (ח,טו) ושבח אני את השמחה, ואמרו חז"ל (שבת לב,ב) זו שמחה של מצוה, שזוכה לעבוד ה' ועל ידי זה יזכה אדם להשראת השכינה, ומתוך שמחה כזו השכינה שורה, ובני אהרן טעו בזה ורצו להלהיב לבבם לעבוד עבודה ע"י שתית יין תחילה וחטאו בזה, וזהו כוונת הכתוב בהקריבם אש זרה לפני ה', שהקריבו אש התלהבות ע"י מעשה זר שאין שייך למצוה.

ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה (י,ד)
כאדם האומר לחבירו העבר את המת מלפני הכלה שלא לערבב את השמחה (רש"י).

יש לדקדק מה בעי רש"י בזה ומה ה' קשה לו? וי"ל על פי מה שראיתי בספר 'קרוב אהרן' שהביא בשם תוס' כת"י למה לא אמר משה לאלעזר ואיתמר שהם יטפלו בקבורת אחיהם נדב ואביהוא שהרי מצוה לטמאות עצמו לקרובים, ותירץ התוס' לפי שנמשחו בזה היום לכהנים וביום שנמשחו ה' דינם ככהן גדול שאינו מטמא לקרובים עכ"ד.

בית המדרש הגדול אסטען 46

מתכבדים אנו בזה להודיע שאי"ה
באחרון של פסח
תתקיים בבית מדרשנו
מסיבת נעילת החג
מנחה בשעה 20.20

בהשתתפות
מן הרב שליט"א
דייני ונכבדי עירנו שליט"א
בברכת חג שמח
הגבאים

קריאת שמע וספירת העומר ליל שבת שמיני
משעה 21.20
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד
ושני ימים לעומר
*
סוף זמן ק"ש שבת שמיני בבוקר
מג"א: 9.39/9.20 - גר"א: 10.15

על פי דבריו יש לומר שה' קשה לרש"י למה לא המתינו עד למחר שאז יהי מותר לאלעזר ואיתמר להיטפל בהם דהא קי"ל מלינין את המת לכבודו, ובודאי ה' כבוד להם שיטפלו בהם אחיהם הכהנים, לזה תירץ רש"י שלא ה' אפשר להמתין שלא לערבב את השמחה לפי שזה היום ה' שמחה גדולה ונטל י' עטרות.

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים (י,יב)

ב"טורי זהב" (יו"ד סימן מג) כותב, שהביטוי "נותר" מורה על חלק נותר שהוא קטן, מיעוט שנשאר מהמרובה. לפי זה יש להקשות, הרי כאן נותרו בניו אלעזר ואיתמר, ומדוע נקראו "הנותרים"? ואם תאמר שהנותרים הולך גם על אהרן, הרי שנותר רוב של שלושה מול שנים, ואע"פ כן כתוב הנותרים?

וי"ל, בפסוק ג' כתוב "ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' וכו'", אומרים חז"ל, ורש"י מביא את הדברים, אמר לו משה לאהרן וכו' עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך, שנדב ואביהוא היו במדרגה גבוהה מהם, לכן השתמש משה לגבי אלעזר ואיתמר בלשון "הנותרים", לרמוז שמבחינת האיכות הם מיעוט מן המרובה. (הפלאה)

מחך אור הקהלה

שבת פ' שמיני, כ"ד ניסן, ט' לעומר.

הדלקת הנרות: 20.18 (פגל המנחה: 19.11 - פגל ב': 20.08)

מפטיירין ויוסף עוד דוד" (שמואל"ב, ו) עד "דבר נתן אל דוד". מברכין חודש אייר, "יהיה ביום הששי וביום שבת קודש, (דער מולד וועט זיין דאנערשטיג נאכמיטאג, 2 אזייגער, 8 מינוט און 13 חלקים). אומרים אב הרחמים (יש מקומות שאין אומרים אב הרחמים אף שחל בספירה, רק בשבת מברכין חודש סיון שאז אומרים).

מנחה, כנהוג, אין אומרים צדקתך.

מתחילין לומר "פרקי אבות" (פרק א').

מוצאי שבת: 21.31 (לשיטת ר"ת: 21.50)

יום ה' תזריע-מצורע, כ"ט ניסן, ערב ראש חודש אייר.

אין אומרים יום כפור קטן בחודש ניסן.

א' דראש חודש, יום ו' פרשת תזריע-מצורע, ל' ניסן, ט"ו לעומר.

ראש חודש, נוהגין בו כבכל ראש חודש, יעלה ויבא, חצי הלל, קדיש תתקבל, קריאת התורה, מוסף.

שבת פ' תזריע-מצורע, ב' דראש חודש, א' אייר, ט"ז לעומר.

הדלקת הנרות: 20.29 (פגל המנחה: 19.20 - פגל ב': 20.17)

פרנס השבוע

ב'ח' אדר
ה"ר **אליעזר אינטראטער** הי"ו
לרגל נישואי הבת שתחי'

פרנס היום

א' אדר
כ"ק **אדמו"ר משאץ** שליט"א
לרגל נישואי הבת שתחי'
ר"ח אדר
ה"ר **אלכסנדר אהרן טישלער** הי"ו
לענ' אמו מרת **מלכה** ב"ר **יוסף** ע"ה
ב' אדר
ה"ר **שמואל יהודה הלוי גראס** הי"ו
לרגל הכנסת בנו שיחי' בביתו של אאע"ה
ב' אדר
ה"ר **חיים שלמה ווענגער** הי"ו
לרגל נישואי הבת שתחי'
ח' אדר
ה"ר **אברהם יוסף נאה** הי"ו
לרגל נישואי הבת שתחי'

כ"ט אדר
ה"ר **אביגדור משה ראפאפארט** הי"ו
לז"נ אדמו"ר בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זצ"ל

ברכותינו לכל התומכים כ"א בשמו הטוב יבורך
יה"ד שבזכות טהרתן של ישראל יתברכו בכל מיילי דמיטב

ידידנו הנדיב הנכבד שיחי'
שלבקשתו ובנדבת לבו רכש זכות
"משכן טהרה"
יה"ר שזכות זו תעמוד לו ולמשפחתו שיזכו לרוב שפע
וברכה בכל אשר לו, מתוך תענוג ונחת דקדושה.

הרוצים לנדב נא לפנות 0485.448.363

הרה"ק מקאברין (המשך)

ומכל רגע, מיום עמדו על דעתו עד רגע ההוא, ואמר ממצות ל"ת לא פחדתי, אולם ממצות עשה שעשיתי יראתי במאד מאד, אשר איך שצריך לעשות מצוה לפני הקב"ה.

עבודת המדות

מרון מקאברין ז"ל אמר פעם לא' מאנ"ש בעיר סלוניס שאמר לו כי נדמה לו שיש למרון הקפדה עליו: איך עלה בדעתך כן, איך יכול לתאר פיל טעף בלוט וואס האט מיר געקאסט שלא תעלה בלבי כל טינה על שום יהודי.

זה לעומת זה

הקובריני ז"ע: אז אידן נעמען זיך צו אמת, פאלט דער שקר פון די גויים. אז אידן נעמען זיך צו צדקה, פאלט די רשעות פון די גויים. וכן הלאה. (סיפורי מרון הרמ"ח)

ברוח קדשו

סיפר מרון הרמ"ח מסלוניס ז"ע, שסיפר לו ר' יחזקאל קובריני זצ"ל שפעם אחת עמד ודיבר עם הקובריני ז"ע, ולקובריני היו שלושה חדרים זה בתוך זה, ועמד הקובריני בחדר האמצעי ופניו אל הקיר וכך דיבר עמו. לפתע הפנה הקובריני ראשו כלפי מעלה והרגיש ר' יחזקאל שכבר אינו שומע מה שמדבר אליו. ויצא החוצה. והנה בא איזה ארענדאר ומספר לו שהיות וברצונו לקנות תבן וקש על חצי שנה בא לשאול חוות דעתו של הקובריני. כי כך היה דרכם של אנשיו שכל דבר קטן וגדול היו מתייעצים עמו. ונכנס הארענדאר אל הקובריני ור' יחזקאל אחריו כי רצה לראות מה יענהו הקובריני על שאלה זו, בידעו שאין זה כעת הזמן לדבר עמו דברים אלו. ושאלו הארענדאר אם יקנה את התבן וכו', ולא ענהו על זאת באמרו אליו: פארוואס זאל זיך א איד ניט דערמאנען אז ער האט גיהאט א טאטן און ער זאל לערנען נאך איהם א פרק משניות. ונוכח הארענדאר ואמר: יא! איך האב זיך דערמאנט, היינט איז דאך מיין טאטנ'ס יארצייט.

זכות המצוה

מספרים שבעת השנים שמרון הגאון בעל "בית הלוי" זצ"ל היה סמוך ונצל שולחן חותנו הגר"י יצחק

עפרון זצ"ל, אירע יום אחד שילדו הקט של רבי יוסף דוב - חיימל שהתפרסם ברבות הימים למון הגר"ח מבריסק זצ"ל, נתקף במחלה אנושה והגיע עד שערי מוות, והרופאים שהוזעקו אל עריסתו עמדו חסרי אונים מול מצבו הקשה של הילד הקט.

והנה הגיע אל הבית רבו המובהק של הגר"י עפרון - הרה"ק רבי משה מקוברין ז"ע, שהיה נוהג להתאכסן במעונו של החסיד מדי בואו מפעם לפעם לוואלוזין. גם הפעם בניגוד למצופה, לא החליף הרבי מקוברין ז"ע את האכסניה, למרות מצבו הקשה של הפעוט. ולא עוד אלא מכיון ששמע את הסיפור, הביע את רצונו שיערכו את השולחן להסב לסעודה. בעל הבית הגר"י עפרון מיהר למלא את מבוקשו.

בתוך הסעודה פתח הרבי מקוברין ז"ע את פיו ודרש כדברים האלו: שנינו במס' בבא בתרא (טז,ב) "אבן טובה הייתה תלויה בצווארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותה מיד מתרפא". לכאורה מהי אותה "אבן טובה". היא אומר שזוהי מידת הכנסת אורחים, כפי שהצטיין בה אברהם אבינו בכל מאודו. זוהי אותה אבן טובה שנתלתה בצווארו. אומרת הגמרא - "ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם תלאה הקב"ה בגלגל חמה". זהו גלגל הזורח בכל מקום שבעולם, כל אימת שיהודי עוסק במצות הכנסת אורחים, זכותיה דאברהם רחימא מסייעתו להיות החולה מתרפא באבן טובה זו שלו.

סיים הרבי מקוברין ז"ע באמרו: מעתה בזכותו של בעל הבית רבי יצחק שהוא מתעסק עכשיו בהכנסת אורחים, תעלה ארוכה לכדו חיימל מהרה. יפשיל נא הילד את עיניו אל האבן הטובה ויתרפא. וכן היה. (שמועות וסיפורים ח"ג)

ויגזור אומר

אחד מאנשיו היה ממונה מטעם השלטון להשגיח על גשר מסויים ולגבות מס מס מהעוברים. פעם עברו בגשר שני חיילים ונפלו לנהר וטבעו. הנ"ל פחד מאנשיו שלא יאשימו אותו, והריץ מכתב לקובריני בסיפור הענין. והשיב הקובריני: "ער וועט זיך די ציין ארויס זעצן, און דיר קיין רעה ניט מאכן". וקרא לו ה"גוברנטור", כשנכנס אליו הוא היה כולו מלא חימה וכעס, והתחיל לחשב כמה עולה למלך עד שהוא מגדל חייל, והנה נאבדו באשמתו שני חיילים, וזה הפסד עצום למלוכה. ומרוב כעס אדמו פניו והתחיל להכות עם שתי ידיו על לחייו עד שמחוקק המכות התחילו ליפול לפניו מפיו. ונח קצת מזעפ, וחזר לדבר אל עצמו, ומהו זה באמת עסקו אם שני חיילים טבעו בנהר. ומיד חתם על תעודת המוות שלהם שיקברו אותם, ופטר את היהודי לשלום. (סיפורי מרון הרמ"ח)

דאגה מנין

אחד עמד לפניו ברוב צער, שאל אותו מרון ז"ל מדוע אתה בצער הלא בזמן שאדם בצער שכינה מה אומרת וכו', עמי כן עצתי שתזרוק המרה שחורה, כי אדם צריך למייד לחזק את עצמו ובודאי השי"ת יעזור לך, ומה שהעולם סוברים אז צער העלפט, יע עס נעמט צוא העלפט גיוונד און העלפט פרנסה, והרה"צ מלעכוויטש אמר אז דאגה'ען טאר מען ניט, נאר די דאגה מעג א מענטש דאגהן, פאר וואס ער דאגהט. (אמרות משה)

גמילות חסד

הגה"צ רבי משה מינדר זצ"ל מראשי בני העליה בחבורתא קדישתא דחסידי סלוניס, הלך פעם בדרכו מהישיבה בבראנאוויטש (שם כיהן כר"י) לביתו, וכשכבר היה קרוב לביתו נעצר לידו מרכבה, וביקשו בעל העגלה שיעלה למרכבתו ליסע עמו עד המקום שהוא צריך להגיע, רבי משה הודה לו אך השתמט מלעלות באמרו שגר בקירוב מקום, אך ההוא לא הניחו וביקש שוב ושוב עד שהחליט לגמול חסד עם בעל עגלה ויעלה למרכבתו.

בדרך, שאל את בעל העגלה לפרש מעשהו שכ"כ הפציר בו שיעלה למרכבתו, נענה בעל העגלה: איש פשוט אני, ובהיותי בעל עגלה אני מביא לפעמים חסידים לרבותיהם, ופעם הבאתי קבוצת חסידים אל הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ע, ושאלתי מהם שיחזרו בפני על מאמר בשם רבם, אמרו לי בשמו, שאיש יהודי צריך ליזהר שלא יעבור עליו יום מבלי

זהירות משתלמת

כאשר עתה הזמן שבו תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים שיחיו חוזרים ללימודיהם, יתכן שאנשים בלתי מהוגנים ירצו לנצל את ההזדמנות ולשלוח דרכם סכומי כסף או "חבילות", והתוצאות מי ישורנה.

אשר על כן משנה חובה על כל נוסע (והורי!) להזהר ולברר באופן אישי על תוכן המשלוח (כולל פתיחת החבילה ובדיקתה), ולא להסתמך על יושרו (החיצוני) של המשלח, וביותר צריך הכתוב לזרז כאשר המשלח מוכן לשלם עבור השליחות.

ברכת צאתכם ובואכם לשלום

לגמול חסד ליהודי - מאז קבלתי על עצמי לעשות חסד בכל יום ויום, ועכשיו כבר פנה יום וראיתי שעדיין לא גמלתי שום חסד עם אף אחד, לכן הפצתי בכך כ"כ שתעלו למרכבתי, נענה לו רבי משה: 'עכשיו עשית החסד האמיתי של היום...' - כלומר, בזה שגילה לו מאמר יקר מהרה"ק מקאברין ז"ע עשה עמו חסד הרבה יותר ממה שהסיעו במרכבתו.

(באר הגן, פר' וירא)

טלפון בני ארקהא

יו"ט/שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא

Wachtdienst (9.00-22.00 uur)

op dinsdag 11 april		
Zuiderkruis, Amerikalei 168	237.69.47	
3konings, Grote Steenweg 99	239.02.53	
op woensdag 12 april		
Lesclinier, Nationalestraat 70	232.89.17	
op donderdag 13 april		
Broeckx, Teniersplaats 2	233.60.65	
Generaal, Generaal Lemanstr. 10	230.94.56	
op vrijdag 14 april		
Paleis, Paleisstraat 98	248.54.39	
op zaterdag 15 april		
Plantijn, Plantin en Moretuslei 92	233.66.80	
op zondag 16 april		
Bek, Belgiëlei 66	230.53.64	
op maandag 17 april		
De Kroon, Brederodestraat 127	237.49.93	
op dinsdag 18 april		
Paleis, Paleisstraat 98	248.54.39	
op woensdag 19 april		
Grote Markt, Grote Markt 56	233.01.86	
Multipharma 93, Statiestraat 51	239.18.62	
op donderdag 20 april		
Bek, Belgiëlei 66	230.53.64	

*

Na 22u. op 11 april (ליל ז' דפסה):

Zuiderkruis, Amerikalei 168

Na 22u. op 12 april (ליל ח' דפסה):

De Kock, Sint-Lambertusstraat 39

Na 22u. op 14 april (ליל ש"ק):

Paleis, Paleisstraat 98

*

Na 22u.: **0903.92248** (1.50€ per min.)

רופא תורן: 0900.10.512

הצללה: 03.289.00.00

הצלח חי לייפליין: 03.208.20.20

RUBIX - 03.271.28.13	03.218.91.00	שמירה:
KESHET - 0474.20.56.55	0488.05.25.16	גניזה:
טאטא: 03.500.8947	0.32.33.34.35	בקר חוליס:
טאטא-מוסדות: 03.808.49.49	00.972.2.502.02.02	מוקד ה.ר.ב.:
תומי שבת ויו"ט: 0486.69.08.93	0475.76.24.34	רכב:
שערי פרנסה טובה: 03.808.39.39	0489.35.64.77	שפיה ופועה:
חסדי אהרן: 03.500.60.60	0484.11.15.91	שמחם:
ECJCE-JOBS - 0466.32.34.74	03.808.44.82	טהרנו:
0489.84.17.17	0495.19.81.00	חי לייפליין:
03.80.80.424	03.232.22.27	מלב לב:
Pinnys Data Bank - 0496.100.100	0475.28.88.28	שלוח:
03.218.64.64	0485.37.18.42	חזק:
03.80.80.388	IN TOUCH - 0486.89.11.90	
03.208.52.08	03.500.11.05	בני עולם:
03.808.44.28	A TIME - 03.500.10.75	
מג"ח לרפואת הירוס: 0485.05.6746	בית נאמן: baineemnon@gmail.com	